

Apropar-se a Egipte

semblances

El Col·legi de Diplomats en Treball Social i Assistents Socials de Catalunya organitzà, per a aquest any, un viatge a Egipte. Ja n'ha organitzat d'altres amb anterioritat i tots han tingut dues vessants: la turística i la de coneixement social del país.

Parlar d'aquest país no és feina fàcil; suposo que coincidiran amb mi en aquesta opinió totes aquelles persones que hagin tingut l'oportunitat d'anar-hi, i em consta que aquest any molts dels nostres companys han escollit aquest país com a destí de les seves vacances.

Egipte, país mil·lenari, té una història i una cultura socioeconòmica molt arrelades al riu, el Nil, símbol de vida. Poder gaudir de la navegació per aquest riu, amb el creuer o amb falua, contemplant l'activitat que es fa als camps, els pobles, la gent, la vegetació a la ribera i, de rerefons, el desert és una experiència inoblidable que t'omple d'energia i de vida, com la que dona el Nil. Si només amb la contemplació ja es gaudeix, quan t'hi introdueixes més a fons, coneixent diferents famílies en el seu hàbitat i amb els seus costums, les sensacions són encara més gratificants. L'hospitalitat d'aquestes famílies ha estat excepcional, a l'igual que la de la resta d'egipcis que hem tingut l'oportunitat de conèixer.

En una de les zones que vam visitar, Gurna, vam viure una experiència molt interessant, ja que vam tenir l'honor de visitar una mastaba, tomba de nobles, que és habitada actualment per una família. Es tracta d'una tomba excavada a la roca. Aquest habitatge no disposava de gaire mobiliari; el terra era el de la mateixa muntanya però, contràriament al que podríem pensar, es respirava netedat en l'ambient. La família ens explicava el gran conflicte que vivien amb el govern egipci, que els havia construït uns habitatges en allò que han anomenat "el nou Gurna", i ens deia que ells no estan d'acord a deixar aquell habitatge que han anat heretant de generació en generació només perquè el govern està interessat en l'explotació d'aquestes tombes. Mentre escoltàvem les explicacions, ens van oferir te amb menta i la típica pipa d'aigua per fumar. Tant sí com no, el fill de la casa ens va obsequiar amb unes còpies autèntiques d'escultures, treballades per ells, que són dignes d'estar en qualsevol museu.

Els nens i nenes d'aquesta zona confeccionen unes nines i uns camells amb roba que venen als turistes. La finalitat d'aquesta venda és la d'aconseguir diners per comprar material per a l'escola.

El públic, al qual tot ciutadà té accés de forma gratuïta (qualsevol que desitgi millors serveis haurà d'anar a la resta d'opcions); el semiprivat; hospitals per a militars i familiars de primer grau; i, finalment, hospitals de la policia. Evidentment, poca gent pot permetre's pagar per obtenir l'assistència que li hauria de correspondre per dret propi.

L'Hospital Behman és el primer centre psiquiàtric privat d'Egipte dedicat a l'atenció de malalts psíquics i drogodependents. Com a dada remarcable en el tema de drogodependències cal dir que en un any únicament ha atès cinc persones amb problemes d'àlcohol i que no ha atès cap malalt portador de VIH; no obstant això, en tot Egipte només hi

ha declarat 300 casos de sida. La població total és de 64 milions. Aquest hospital va ser fundat a l'octubre de 1940 pel doctor Benjamin Behman. Situat als afores del Caire i allunyat de la multitud angoixant de la capital (17 milions de persones poblen els seus carrers), és un complex arquitectònic format per diversos pavellons, tallers, etc. El personal de la institució està compost per 8 psiquiatres i psicòlegs, 4 treballadors socials, 20 infermeres, personal de manteniment, administratius i diferents especialistes en tallers, entre d'altres.

L'ingrés a l'hospital es realitza a petició de la família del malalt. Si aquesta no el pot portar al centre,

el metge el visita al seu domicili i determina si el cas és perillós per a la família i per a la societat, i aleshores fan un ingrés forçós. El preu de l'estada no és massa costós, segons ens comenta la cap de Treball Social del centre. L'hospital té convenis amb empreses privades que l'ajuden econòmicament.

La treballadora social dirigeix i revisa totes i cadascuna de les activitats realitzades pel pacient. Aquestes activitats es fan amb la finalitat de preparar la reintegració normal del pacient en la vida quotidiana, així com per fer-li comprendre que hi ha una vida alternativa a l'infern que ha viscut fins a l'ingrés en el centre.

La tasca de la treballadora social comença en el moment que el malalt ha ingressat al centre. Reeducar i dirigir tant el malalt com la seva família és la funció més important. A Egipte, la treballadora social realitza les tasques de tres professionals diferents a Espanya: la d'educadora social, la de treballadora familiar i les pròpies. Quan el malalt es considera rehabilitat i surt de l'hospital, haurà de passar controls regulars.

En aquest escrit no m'agradaria deixar de banda la magnificència del patrimoni cultural egipci, des de la monumentalitat de les necròpolis de Gizeh, Sakkara, la Vall dels Reis i els temples dedicats als déus i faraons (Abu Simbel, Kom Ombo, Karnak, Philae, Luxor) fins al detall de les pintures i els gravats de tombes i temples on es barregen imatges de la dualitat vida/mort.

De tot això, n'hem pogut gaudir gràcies a la professionalitat dels nostres guies: Míriam Ruiz, assistenta social del Col·legi, Francesca Berenguer, egiptòloga, i Osman Korkar, filòleg i gran coneixedor de la cultura del seu país. D'ells hem après a estimar aquest país mil·lenari, fascinant, màgic i emblemàtic: Egipte.

Esther Almansa
Assistent Social

L'Esther Almansa a Egipte.

L'escolarització és obligatòria i gratuïta a partir dels 6 anys.

No em digueu que una acció com aquesta no ha de ser recompençada. Quins nens i nenes dels nostres barris perdrien hores del seu temps confeccionant i venent aquestes nines per obtenir material escolar?

El sistema sanitari

Continuant amb els aspectes socials vull fer referència a la visita a l'Hospital Behman, hospital psiquiàtric privat situat al Caire, que va posar de manifest quin és el sistema sanitari del país. Aquest sistema comprèn diferents vies d'accés amb diversos models: el

ha declarat 300 casos de sida. La població total és de 64 milions.

Aquest hospital va ser fundat a l'octubre de 1940 pel doctor Benjamin Behman. Situat als afores del Caire i allunyat de la multitud angoixant de la capital (17 milions de persones poblen els seus carrers), és un complex arquitectònic format per diversos pavellons, tallers, etc. El personal de la institució està compost per 8 psiquiatres i psicòlegs, 4 treballadors socials, 20 infermeres, personal de manteniment, administratius i diferents especialistes en tallers, entre d'altres.

L'ingrés a l'hospital es realitza a petició de la família del malalt. Si aquesta no el pot portar al centre,